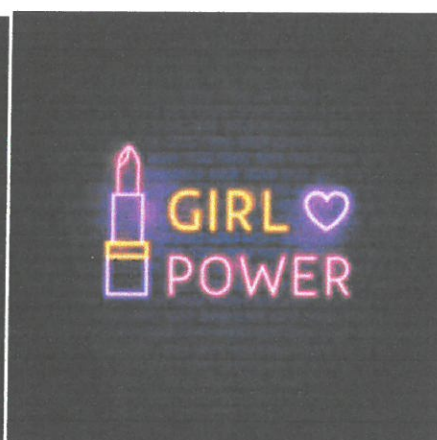

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

girl
POWER

GIRL
POWER

ΕΛΠΙΔΑ ΧΛΩΡΟΥ ΑΙΑ ΡΑΜΠΟΥΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΤΣΑΝΟΥ

Περιεχόμενα:

Παλιά δικαιώματα των γυναικών2

Νέα δικαιώματα των γυναικών3

Η θέση της γυναίκας στις άλλες θρησκείες4

Οι γυναίκες που έχουν αλλάξει τον κόσμο5

Η γυναίκα από την αρχή της ιστορικής περιόδου έχει δεχθεί πολλές επιδράσεις όσον αφορά τον τρόπο αντιμετώπισης της. Οι γυναίκες ήταν και είναι ακόμη τα θύματα της δημόσιας και ιδιωτικής βίας σε παγκόσμια κλίμακα.

Η εκμετάλλευση και η κακοποίηση των γυναικών δεν είναι απλώς ένα λάθος του συστήματος. Είναι γέννημα της ίδιας της κοινωνίας, του κέρδους και του πλούτου. Από αυτήν την άποψη η πάλη ενάντια στην καταπίεση των γυναικών είναι και πάλη ενάντια στους όρους και τις συνθήκες που τη δημιουργούν.

Η Γυναίκα στην προϊστορική εποχή

Τα παλιά χρόνια οι σχέσεις των δύο φύλων δεν ήταν όπως οι σημερινές. Την προϊστορική εποχή η γυναίκα ήταν σε πρώτη θέση. Αυτό συνεχίστηκε και στα μινωικά χρόνια αλλά ύστερα η θέση της γυναίκας έπεσε πάρα πολύ χαμηλά με αποτέλεσμα από την αρχαιότητα μέχρι και πριν από λίγες δεκαετίες οι άνδρες να θεωρούν τις γυναίκες πολύ κατώτερές τους, να τις καταπιέζουν και να τις εκμεταλλεύονται. Ήταν η εποχή που ήκμασε ο θεσμός της μητριαρχίας. Η γυναίκα λατρεύτηκε ως θεά-Μητέρα, ως θεά της γονιμότητας, μιας και αυτή ήταν που έφερνε στον κόσμο τα παιδιά. Την σέβονταν και την εκτιμούσαν γιατί είχε κυρίαρχη θέση στην οικογένεια αλλά και στην αγωγή και στην ανατροφή των παιδιών είχε την αποκλειστική μέριμνα. Η θέση της ενισχυόταν και από το γεγονός ότι ήταν σίγουρη ως μάνα των παιδιών που γεννούσε, ενώ ο πατέρας ήταν αμφισβητούμενος. Στην μητριαρχική οικογένεια τα παιδιά έπαιρναν το όνομα της μητέρας και την περιουσία την έπαιρναν οι κόρες (Αμαζόνες).

Μινωική Κρήτη

Οι γυναίκες στην κοινωνία της μινωικής Κρήτης είχαν τα ίδια περίπου δικαιώματα και ελευθερίες με τους άντρες. Έπαιρναν μέρος σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, στις γιορτές, τα αγωνίσματα, το κυνήγι. Όπως και οι σημερινές γυναίκες, χτένιζαν με φροντίδα τα μαλλιά τους, βάφονταν, φορούσαν φανταχτερά φορέματα και όμορφα στολίσια.

Οι Γυναίκες στην αρχαία Ελλάδα

Πολλά και διάφορα έχουν γραφτεί για τις γυναίκες στη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας, αλλά από τα οποία εκθειάζουν το γυναικείο φύλο και άλλα που μιλούν με τρόπο ταπεινωτικό και ανεπίτρεπτο. Γράφτηκαν ύμνοι συγκινητικοί αλλά και στίχοι προσβλητικοί και βλάσφημοι. Υπήρξαν περίοδοι δόξας, όμως και φαινόμενα καταπίεσης και εκμετάλλευσης. Είναι αλήθεια ότι καθώς οι πολιτισμοί διαφέρουν μεταξύ τους, διαφέρουν και οι ρόλοι που αναθέτουν στο ένα ή το άλλο φύλο, και οι διάφορες εργασίες, κάποιες από τις οποίες σε μια κοινωνία μπορεί να θεωρούνται αντρικές ενώ σε άλλη γυναικείες. Η μόνη σταθερά για τον καθορισμό αυτών των ρόλων είναι το γεγονός ότι οι γυναίκες, απασχολημένες κατά το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους με τη γέννηση και ανατροφή των παιδιών, ήταν

υποχρεωμένες να μένουν κοντά στο χώρο της κατοικίας τους και, συνεπώς, να αναλαμβάνουν τα καθήκοντα που μπορούσαν να εκτελέσουν χωρίς να εγκαταλείπουν την κύρια αποστολή τους.

Η θέση του γυναικείου φύλου αποτέλεσε σημείο αντιλεγόμενο, καθώς οι διάφοροι συγγραφείς έγραψαν επηρεασμένοι από ιδεολογικά ρεύματα, παρουσιάζοντας συχνά όχι την αληθινή εικόνα αλλά εκείνο που εξυπηρετούσε τους σκοπούς που καθέναν από αυτούς

υπηρετούσε. Κάτω από την επίδραση της εξελικτικής θεωρίας του Δαρβίνου, για παράδειγμα, υποστηρίχτηκε ότι το αρχικό καθεστώς στην αυγή της ανθρωπότητας ήταν η μητριαρχία. Με τον τρόπο αυτό θέλησαν να ανατρέψουν εκ βάθρων και ν' αποδείξουν αναξιόπιστη την ιστορία της Βίβλου. Γρήγορα όμως η ιδέα αυτή απορρίφθηκε από τους σύγχρονους ανθρωπολόγους ως στερούμενη παντελώς αποδείξεων.

Ακόμη και γυναίκες συγγραφείς δεν ξέφυγαν τον πειρασμό, επειδή κι εκείνες από το μέρος τους, τις περισσότερες φορές έγραψαν στρατευμένες κάτω από διάφορες τάσεις της κοινωνίας, της πολιτικής ή της θρησκείας. Κλασικό παράδειγμα αυτής της μονομερούς πληροφόρησης αποτελεί η άποψη που μέχρι πρόσφατα επικρατούσε, για τη θέση της γυναίκας στην αρχαιότητα.

Επηρεασμένοι κυρίως από την εικόνα της ζωής στην Αθήνα της κλασικής περιόδου, οι περισσότεροι συγγραφείς γενίκευαν τα πράγματα και μιλούσαν για μια κατάσταση περίπου τραγική, όπου οι γυναίκες ήταν φυλακισμένες στα απομονωμένα γυναικεία διαμερίσματα των οικιών, ενώ οι άντρες περνούσαν τον καιρό τους στην Αγορά, τα γυμναστήρια και τα λουτρά.

Χριστίνα
Πετροχείλου

Νέα Δικαιώματα γυναικών

Τα δικαιώματα των γυναικών έχουν αλλάξει με τα χρόνια.
Παλιὰ οι γυναίκες δεν είχαν δικαίωμα να δουλεύουν. Τώρα
οι γυναίκες έχουν δικαίωμα στην εργασία. Παλιὰ οι γυναίκες δεν
είχαν δικαίωμα να ψηφίζουν. Τώρα είναι ανεξάρτητες να δένε ελεύθερα
τη γνώμη τους. Μπορούν να επιλέξουν εκείνους που εκείες θέλουν να
παντρευτούν, και τα ενδύματά τους τα επιλέγουν αυτές.
Μπορούν επίσης να βγαίνουν ελεύθερα και να μην
μένουν όλη την ημέρα σπίτι.
Είναι δική τους απόφαση αν θα παντρευτούν
ή όχι.

Νέα Δικαιώματα γυναικών.

"Η Θέση της γυναίκας στις Θρησκείες του κόσμου"

1. Χριστιανισμός

Η θέση της γυναίκας στον χριστιανισμό παρουσιάζεται ισότιμη απέναντι στον άνδρα. Αυτό φαίνεται ήδη από τη δημιουργία της γυναίκας, η οποία δημιουργείται από το ίδιο πλεύρο με τον άνδρα. Έτσι κι αλλιώς ο Θεός έδωσε το ίδιο δικαίωμα στη γυναίκα να φτάσει στη Θέωση, γι' αυτό γυναίκα και άνδρας αλληλοσυμπληρώνονται για να φτάσουν στον μεγαλύτερο αυτό στόχο τους. Στην Καινή Διαθήκη ο Χριστός συγκρίνει με τη γυναίκα, ενώ υπήρχαν πολλές γυναίκες, οι οποίες τον ακολούθησαν στο σημαντικό έργο του. Επίσης ο Χριστός εκφράζει την ισότητα της γυναίκας με τον άνδρα, αφού ο ίδιος συναναστρέφεται με γυναίκες και δεν έκανε διακρίσεις ανάμεσα στα δύο φύλα. Η κοινωνία έξω από την Εκκλησία εκμεταλλεύτηκε τη γυναίκα και τη μετέτρεψε σε σκλάβο.

2. Ισλάμ

Στο Ισλάμ η θέση της γυναίκας φαίνεται να είναι αρκετά κατώτερη σε σχέση με αυτήν του άνδρα όσον αφορά την οικογενειακή και κοινωνική ζωή και που γίνεται δεκτό και από τη διδασκαλία του Κορανίου. Η γυναίκα είναι υποχρεωμένη να ασχολείται με την ανατροφή και τη διαπαιδαγγωγή των παιδιών ενώ το διαζύγιο απρξείλει μία ανδρική απόφαση. Η διαπαιδαγγωγή των παιδιών σύμφωνα με τον νόμο. Στη δημόσια κοινωνική ζωή η γυναίκα είναι εφικτή υποχρεώνεται να δαμάσει αφού οι άνδρες είναι αυτοί που περιορίζονται για να καλύπτουν τις ανάγκες της οικογένειας. Οι γυναίκες πρέπει να ερμηνεύονται να κυκλοφορούν με την καλύπτρα στο κεφάλι (χούρμα), στις εξόδους τους αλλά και κατά τη συναναστροφή τους με άλλα άτομα.

3. Ινδουισμός

Στον Ινδουισμό η γυναίκα είναι εξαρτημένη από τον άνδρα. Πρέπει να παντρεύεται σε μικρή ηλικία, άνδρα τρεις φορές μεγαλύτερο της. Η χήρα δεν πρέπει να ξαναπαντρεύεται και προτιμότερο θα ήταν να καεί μαζί με τον άνδρα της (Sati) παρά να ζήσει. Άλλωστε πραγματοποιώντας το Sati, θα έσβηνε τις προηγούμενες αμαρτίες του άνδρα της, αλλά και τις δικές της.

4. Βουδισμός

Η θέση της γυναίκας στον βουδισμό φαίνεται να είναι υπαβατισμένη, όπως γίνεται σαφές τόσο από την καθημερινή ζωή, όσο και από τον μοναχισμό. Η μοναχική ζωή είναι αποχή από περισσότερα δικαιώματα. Οι γυναίκες ως σύζυγοι οφείδουν να είναι φιλόξενοι προς όλη την οικογένεια να φροντίζουν το σύζυγό τους να είναι πιστός καθώ και να γεύουν τις υποχρεώσεις τους στο σύζυγο αναφορά τον μοναχισμό, οι μοναχές γυναίκες δεν έχουν ισότητα με τους άνδρες, παρά το που στην εποχή τα Βουδά είχαν το δικαίωμα να ηγούνται της κοινότητας. Όμως η θρησκεία του Βουδισμού τονίζει ότι οι άνδρες θα φτάσουν σε βουδισμό, τις γυναίκες τους, και, που δεν μπορεί να αντισταθεί στην προσπάθεια να

Υπεραγία Θεοτόκος

Η Παναγία, η οποία συχνά αναφέρεται με το πραγματικό της όνομα Μαρία αλλά και ως Παρθένος Μαρία και Θεοτόκος, καταγόταν από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη είναι η μητέρα του Ιησού Χριστού. Οι Μουσουλμάνοι αναφέρονται στο πρόσωπό της επίσης αποκαλώντας την Παρθένο Μαρία αλλά και χρησιμοποιώντας τον προσδιορισμό Σαϊντά που σημαίνει Κυρία. Η Παναγία κατέχει ιδιαίτερη θέση στην χριστιανική διδασκαλία και πίστη, ενώ αποτελεί σεβάσμιο πρόσωπο και στο Ισλάμ. Οι αναφορές στο πρόσωπο της Παναγίας από την Καινή Διαθήκη ξεκινούν με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, δηλαδή την εμφάνιση στη Μαρία του Αρχαγγέλου Γαβριήλ και την μεταφορά της χαρμόσυνης είδησης ότι είναι η εκλεκτή για να φέρει στον κόσμο τον Υιό του Θεού, τον Ιησού Χριστό. Οι αναφορές συνεχίζονται καθ' όλη τη διάρκεια της περιγραφής της ζωής του Χριστού, από την Γέννηση μέχρι τη Σταύρωσή Του. Σύμφωνα με την χριστιανική παράδοση, η Παναγία γεννήθηκε στην Ιερουσαλήμ. Ήταν κόρη του κτηνοτρόφου Ιωακείμ και της Άννας, που καταγόταν από το βασιλικό γένος του Δαυίδ. Η Άννα ήταν στείρα, όμως λύνεται η στειρότητα της και γεννάται η Παναγία. Όλες οι εορτές προς τιμή της Παναγίας χαρακτηρίζονται «Θεομητορικές εορτές». Κυριότερη θέση κατέχει η Κοίμηση της Θεοτόκου στις 15 Αυγούστου που κατέχει ιδιαίτερη θέση στο λαϊκό καλαντάρι με νηστεία και τις «παρακλήσεις» που προηγούνται, όπου σε πολλά νησιά στολίζουν και τον επιτάφιο της. Σημαντική ακόμη εορτή είναι και τα Εισόδια της Θεοτόκου στις 21 Νοεμβρίου. Επίσης ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου στις 25 Μαρτίου, που συνδυάστηκε με τον Ευαγγελισμό της ελληνικής εθνικής παλιγγενεσίας και που καθιερώθηκε πρώτη εθνική εορτή από τον Βασιλέα Όθωνα. Ακόμη, στις 31 Αυγούστου γιορτάζεται η Κατάθεση της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου (δηλαδή η μεταφορά της Ζώνης της Παναγίας στον ναό της Θεοτόκου των Χαλκοπρατείων, στην Κωνσταντινούπολη το 395 μ.Χ. Στις 8 Σεπτεμβρίου εορτάζεται το Γενέθλιον της Θεοτόκου, στις 9 Δεκεμβρίου η Σύλληψη της Θεοτόκου και στις 26 του ίδιου μήνα η Σύναξη (η συγκέντρωση των πιστών για την απόδοση τιμής στη Μητέρα του Σωτήρος). Πολύ σημαντική εορτή θεωρείται και η 28η Οκτωβρίου, η Αγία Σκέπη της Θεοτόκου, εορτή η οποία το 1952 μεταφέρθηκε από την 1η Οκτωβρίου στην 28η ως ένδειξη ευγνωμοσύνης προς την Παναγία για τη σκέπη και την προστασία της κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η 29η Απριλίου είναι η μόνη κινητή εορτή της Παναγίας, και τιμά την αποκάλυψη μιας ιερής πηγής στην Κωνσταντινούπολη από την Θεοτόκο σε έναν στρατιώτη. Τέλος ιδιαίτερη θέση κατέχουν οι λεγόμενοι «χαιρετισμοί» προς την Παναγία που ψάλλονται κατά τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Ίντιρα Γκάντι

Η Ίντιρα Γκάντι, (19 Νοεμβρίου 1917 - 31 Οκτωβρίου 1984) ήταν Ινδή πολιτικός. Διετέλεσε πρωθυπουργός της Ινδίας για τρεις συνεχόμενες θητείες από το 1966 έως το 1977 και με τέταρτη θητεία το 1980 μέχρι τη δολοφονία της το 1984, συνολικά δέκα πέντε χρόνια. Ήταν η πρώτη και μέχρι στιγμής η μόνη γυναίκα πρωθυπουργός της Ινδίας. Το 1999 ψηφίστηκε σε δημοσκόπηση του BBC ως η σημαντικότερη γυναίκα της τελευταίας χιλιετηρίδας ανάμεσα σε άλλες γυναικείες προσωπικότητες όπως η βασίλισσα Ελισάβετ Α' της Αγγλίας, η Μαρία Κιουρί και η Μητέρα Τερέζα. Η Ίντιρα Γκάντι ήταν μέλος της πολιτικά ισχυρής δυναστείας Νεχρού και μεγάλωσε σε εξαιρετικά πολιτικοποιημένη ατμόσφαιρα. Το επίθετο Γκάντι είναι το συζύγου της που ήταν ανιψιός του Μαχάτμα Γκάντι. Ο παππούς της, Μοτिलाλ Νεχρού, ήταν εξέχων Ινδός εθνικόφρων ηγέτης. Ο πατέρας της, Τζαβαχαρλάλ Νεχρού, ήταν καθοριστική φυσιογνωμία για το κίνημα ανεξαρτησίας της Ινδίας και ο πρώτος πρωθυπουργός της αυτόνομης Ινδίας. Η Ίντιρα Γκάντι γνώρισε από κοντά τον αγώνα της ανεξαρτησίας και τους ηγέτες του, αναμίχθηκε στην πολιτική όταν ήταν ακόμη φοιτήτρια, προσχώρησε στα 21 της στο Κόμμα του Κογκρέσου. Επιστρέφοντας από την Οξφόρδη το 1941, προσχώρησε στο κίνημα ανεξαρτησίας της Ινδίας. Φυλακίστηκε από τους Άγγλους για 13 μήνες. Τη δεκαετία του 1950, ήταν η σκιά του πατέρα της, υπηρετώντας τον ανεπίσημα ως ιδιαίτερα γραμματέας του κατά τη διάρκεια της θητείας του ως πρώτου πρωθυπουργού της Ινδίας. Μετά το θάνατο του πατέρα της το 1964, διορίστηκε από τον πρόεδρο της Ινδίας ως μέλος του Ράτζα Σάμπα, ανώτερου νομοθετικού συμβουλίου της

Ινδικής Βουλής, και έγινε μέλος της κυβερνητικής ομάδας του πρωθυπουργού Λαλ Μπαλαντούρ Σάστρι ως υπουργός πληροφοριών και Τύπου. Μετά από μια αποφασιστική νίκη στον πόλεμο με το Πακιστάν το 1971 ακολούθησε περίοδος αστάθειας που οδήγησε την Ίντιρα Γκάντι να κηρύξει κατάσταση επείγουσας ανάγκης το 1975. Εξαιτίας των υπερβάσεων εξουσίας της περιόδου εκείνης παρέμεινε τρία χρόνια στην αντιπολίτευση. Η Ιντίρα Γκάντι επέστρεψε στην εξουσία το 1980 και η αυξανόμενη εμπλοκή της στην κλιμακούμενη διαμάχη με αυτονομιστές του Παντζάμπ οδήγησε τελικά στη δολοφονία της από σωματοφύλακές της το 1984.

Μαρί Κιουρί

Η Μαρία Σαλώμη Σκουοντόφσκα-Κιουρί (7 Νοεμβρίου 1867 - 4 Ιουλίου 1934) ήταν Πολωνή φυσικός και χημικός. Σε συνεργασία με τον σύζυγό της, Πιερ Κιουρί, ανακάλυψε το ράδιο και μελέτησε τα φαινόμενα της ραδιενέργειας. Ανακάλυψε επίσης το πολώνιο και υπήρξε η πρώτη γυναίκα που έγινε καθηγήτρια στο πανεπιστήμιο της Σορβόνης, ενώ τιμήθηκε δυο φορές με το Βραβείο Νόμπελ στη Φυσική (1903) και τη Χημεία (1911). Υπήρξε η πιο φημισμένη γυναίκα επιστήμων της εποχής της, γνωστή επίσης ως Μαντάμ Κιουρί. Η Μαρία Σκουοντόφσκα συνάντησε για πρώτη φορά τον Πιερ Κιουρί τον Φεβρουάριο του 1894. Γνωρίστηκαν μέσω του καθηγητή Φυσικής του Πανεπιστημίου Φριμπούρ της Πολωνίας Μ. Κοβάλσκι. Ο Πιερ Κιουρί είχε σπουδάσει Φυσική στη Σορβόνη και ήταν μερικά χρόνια μεγαλύτερος της. Στην αρχή της γνωριμίας τους αναπτύχθηκε αμοιβαίος αλληλοσεβασμός που εξελίχθηκε σε βαθύτερο αίσθημα. Τον Μάιο του 1894 ο Πιερ έκανε πρόταση γάμου στη Μαρία Σκουοντόφσκα, αλλά εκείνη απάντησε αρνητικά λόγω της προοπτικής να εγκαταλείψει για πάντα τη Βαρσοβία και τον πατέρα της. Τελικά, μετά από ένα χρόνο, η Μαρία αποδέχθηκε την πρόταση του Πιερ και παντρεύτηκαν με πολιτικό γάμο στο δημαρχείο του Παρισιού. Σημαντική είναι η προσφορά της στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, στη διάρκεια του οποίου εφοδίασε με δικά της έξοδα πολλά πολεμικά νοσοκομεία με συσκευές ακτίνων Χ, έτσι ώστε να εντοπίζονται τα θραύσματα και οι σφαίρες που ήταν καρφωμένες στα σώματα των στρατιωτών. Υπολογίζεται ότι η ίδια, με τα χρήματα που είχε συγκεντρώσει από τα δύο βραβεία Νομπέλ, έστησε περίπου 250 ακτινολογικούς θαλάμους στα πολεμικά μέτωπα. Το 1912 η Μαρία Κιουρί χειρουργήθηκε στα νεφρά. Από το 1933 η υγεία της είχε κλονιστεί σημαντικά λόγω της έκθεσής της στη ραδιενέργεια (έπασχε από λευχαιμία). Έτσι, στις 4 Ιουλίου του 1934 απεβίωσε, αφήνοντας πίσω της πραγματικά μεγάλο έργο. Ενταφιάστηκε δίπλα στον άντρα της στο κοιμητήριο του Σο. Το 1995 τα οστά της μεταφέρθηκαν στο Πάνθεον, το μαυσωλείο στο οποίο βρίσκονται θαμμένοι οι «μεγάλοι άνδρες» της Γαλλίας. Η Μαρία Κιουρί θεωρείται από τον καθηγητή της Ιατρικής Πιερ Ρεγκό ένα από τα πρώτα θύματα της ραδιενέργειας.

Σιμόν ντε Μποβουάρ

Η Σιμόν ντε Μποβουάρ (9 Ιανουαρίου 1908 – 14 Απριλίου 1986) ήταν Γαλλίδα συγγραφέας, φιλόσοφος, διανοούμενη, ακτιβίστρια και φεμινίστρια. Υπήρξε σύντροφος του διάσημου υπαρξιστή φιλοσόφου Ζαν-Πωλ Σαρτρ. Το γνωστότερο έργο της υπήρξε «Το δεύτερο φύλο», μια φεμινιστική ανάλυση της γυναικείας ύπαρξης και της καταπίεσης των γυναικών. Σπούδασε στο πανεπιστήμιο École Normale Supérieure όπου και σε ηλικία 21 ετών συνάντησε τον Ζαν-Πωλ Σαρτρ. Το 1981 συνέγραψε το «Η Τελετή του Αποχαιρετισμού» μια οδυνηρή εξιστόρηση των τελευταίων χρόνων του Σαρτρ. Μαζί με τον σύντρόφό της Ζαν-Πωλ Σαρτρ συντάχθηκε με το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα Γαλλίας, αλλά αποχώρησαν αμφότεροι έπειτα από την Σοβιετική επέμβαση στην Ουγγαρία το 1956 και μετέπειτα στράφηκαν προς τον Μαρξισμό.[13] Η Μποβουάρ θεωρήθηκε η μητέρα του (μετά το 1968) φεμινισμού, με φιλοσοφικά γραπτά που συνδέθηκαν, αν και ήταν

ανεξάρτητα, με τον Σαρτριανό υπαρξισμό. Πέθανε από πνευμονία στις 14 Απριλίου του 1986 και τάφηκε πλάι στον Σαρτρ στο Κοιμητήριο του Μονπαρνάς του Παρισιού.

Βιρτζίνια Γουλφ

Η Βιρτζίνια Γουλφ (25 Ιανουαρίου 1882 - 28 Μαρτίου 1941) ήταν Αγγλίδα μυθιστοριογράφος και δοκιμιογράφος, που θεωρήθηκε πρωτοπόρος και νεοτερίστρια λογοτέχνης στον 20ό αιώνα και μια από τους μεγαλύτερους καινοτόμους στην αγγλική γλώσσα. Κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου υπήρξε σημαντική μορφή στη λογοτεχνική κοινωνία του Λονδίνου και μέλος της Ομάδας Μπλούμσμπερυ. Τα διασημότερα έργα της είναι τα μυθιστορήματα Η κυρία Ντάλογουεϊ (1925), Στο Φάρο (1927), το Ορλάντο: Μια Βιογραφία (1928) και το δοκίμιο Ένα Δωμάτιο Ολοδικό Σου (1929) με την παροιμιώδη φράση της: «Μια γυναίκα πρέπει να έχει τα χρήματα και ένα δωμάτιο κατάδικό της, εάν πρόκειται να γράψει μυθιστοριογραφία». Τα μυθιστορήματά της διακρίνονται για το ψυχολογικό τους βάθος και το εκφραστικό τους ύφος. Άλλα γνωστά έργα της είναι τα Νύχτα και Μέρα, Τα Κύματα, Τα Χρόνια, Τρεις Γκινέες, κ.ά. Ο Έλληνας κριτικός λογοτεχνίας και μεταφραστής των έργων της Άρης Μπερλής έχει γράψει ότι: «Η Βιρτζίνια Γουλφ βρίσκεται μέσα στη μεγάλη παράδοση της δυτικής λογοτεχνίας και συναριθμείται με τον Προυστ και τον Τζόους στην τριάδα των μεγάλων καινοτόμων πεζογράφων που άνοιξαν νέους δρόμους στο ευρωπαϊκό μυθιστόρημα τις τρεις πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα.»

5

Σας ευχαριστούμε πολύ!!